

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z jeho předsedy JUDr. Zdeňka Bureše a soudců JUDr. Evy Gregorové a JUDr. Jarmily Jaškové ve věci žalobce: **GE Money Bank, a.s.**, se sídlem Praha 4, Vyskočilova 1422/1a, IČ 25672720, zast. JUDr. Marií Cilínkovou, advokátkou, se sídlem Praha 1, Bolzanova 1, proti žalovanému: **J. K.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, o zaplacení částky 3.073,- Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 11.10.2007 č.j. 63C 109/2004-18, doplněném rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 29.7.2010 č.j. 63C 109/2004-45,

t a k t o :

- I.** Částečné zpětvzetí žaloby v částce 9.853,28 Kč není účinné.
- II.** Rozsudek soudu I. stupně **s e** ve výroku č. II **p o t v r z u j e**.
- III.** Rozsudek soudu I. stupně **s e** ve výroku č. III **m ě n í** tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Brně jako soud I. stupně v záhlaví označeným rozsudkem rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 673,- Kč s úroky z prodlení ve výši, za období a z částek dle bližší specifikace (I. výrok), žalobu v části, jíž se žalobce domáhal zaplacení dalších 2.400,-Kč s 0,1% úrokem z prodlení denně z částky 1.500,- Kč od 18.4.2003 do 3.6.2004, z částky 1.500,- Kč do 18.4.2003 do 4.7.2003, z částky 1.500,- Kč od 18.4.2003 do 29.4.2003 a co do částky 4.750,- Kč zamítl (II. výrok) a naposledy rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává (III. výrok).

Tento rozsudek soudu I. stupně byl doplněn rozsudkem ze dne 29.7.2010 č.j. 63C 109/2004-45, jímž soud I. stupně zamítl žalobu v části, kterou se žalobce domáhal zaplacení 0,1% úroku z prodlení denně z částky 2.400,- Kč za dobu od 18.4.2003 do zaplacení, úroku z prodlení ve výši 28 % z částky 673,- Kč od 18.4.2003 do zaplacení a úroku z prodlení ve výši 28,5 % z částky 173,- Kč od 18.4.2003 do 5.8.2003 a ve výši 28 % z částky 1.327,- Kč od 18.4.2003 do 5.8.2003 (I. výrok) a dále rozhodl, že rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 11.10.2007 č.j. 63C 109/2004-18 se v části výroku I. opravuje tak, že namísto uvedeného: „8,5% úrokem z prodlení od 26.8.2001 do 5.3.2003 z částky 1.000,- Kč“ správně zní: „8,5% úrokem z prodlení od 26.8.2001 do 5.8.2003 z částky 1.000,- Kč“ (II. výrok). Na tomto rozsudku je vyznačeno nabytí právní moci ke dni 30.9.2010.

Své rozhodnutí odůvodnil soud I. stupně poukazem na dokazování provedené především smlouvou o úvěru č. 3128522688 ze dne 25.9.2000, na základě níž poskytl předchůdce žalobce jako věřitel žalovanému částku 10.000,- Kč a žalovaný se zavázal uvedenou částku včetně úrok. navýšení věřiteli vrátit ve 12 měsíčních splátkách po 1.000,- Kč. Sjednané povinnosti žalovaný řádně neplnil. Nedílnou součástí úvěr. smlouvy jsou obchodní podmínky společnosti Multiservis a.s. Soud poukázal na dokazování provedené platební historií žalovaného a dalšími listinami, na něž v odůvodnění svého rozhodnutí poukázal. Dospěl tak k závěru, že žaloba je důvodná pouze částečně, to za citace ust. § 497 obch. zák. Dle jeho závěru v řízení nebylo prokázáno, že by žalovaný svůj závazek vyplývající ze smlouvy splnil zcela a žalobce je tak oprávněn požadovat zaplacení zbývajících dlužných částek 673,- Kč, a proto žalovanému uvedenou povinnost uložil.

Pokud se týká žalobcem požadované smluvní pokuty vyčíslené k datu podání žaloby částkou 2.400,- Kč spolu s úrokem z prodlení v sazbě 0,1 % ze splátek úvěru, z částek 1.500,- Kč, poukázal na úpravu smluvní pokuty v ust. § 544 obč. zák. a učinil závěr, že uvedený text, jenž se týká smluvní pokuty, není určitý, neboť z něj nevyplývá, o jaký aktuální sazebník se v daném případě pro určení výše smluvní pokuty jedná a z těchto důvodů shledal část úvěr. smlouvy týkající se dohody o smluvní pokutě za neurčitou (§ 37 odst. 1 obč. zák.) a žalobu na zaplacení smluvní pokuty s přísl. zamítl.

Dále se soud I. stupně vypořádal s požadavkem žalobce na zaplacení úroku z prodlení v sazbě 0,1 % denně z dlužných splátek, poukázal na ust. § 517 odst.1, 2 obč. zák. s tím, že žalobce je oprávněn požadovat sice i úroky z prodlení, jejich výše se však řídí § 1 vládního nařízení č. 142/1994 Sb. a činí ročně dvojnásobek diskontní sazby stanovené ČNB a platné k 1. dni prodlení s plněním peněžitého dluhu. Uvedl přehlednou tabulku týkající se úroků z prodlení, jež se váží k částce 673,- Kč.

O nákladech řízení rozhodl dle ust. § 142 odst. 2 o.s.ř., kdy dovedl, že náklady řízení by byl povinen hradit žalobce žalovanému z jejich 56 %, žalovanému však žádné náklady v řízení před soudem I. stupně nevznikly.

Proti zmíněnému rozsudku soudu I. stupně podal včasné odvolání žalobce, v němž navrhl vydání doplňujícího rozhodnutí. Uvedl, že jeho odvolání směřuje do zamítavého výroku č. II a souvisejícího výroku č. III o nákladech řízení, nesouhlasil se zamítnutím žaloby co do žalobcem požadované smluvní pokuty a namítal, že ze smluvních ujednání je patrné, že se žalovaný seznámil se sazebníkem poplatků a dle názoru žalobce nelze mluvit o nějakém neurčitě právním úkonu, neboť dle jeho názoru mezi oběma smluvními stranami bylo zřejmé, jaký sazebník poplatků je dle bodu 6.2 smluvních podmínek myšlen coby aktuální sazebník. Žalobce dal najevo, že má ujednání o smluvní pokutě za platné a určité. Nesouhlasil se zamítnutím žaloby co do částky 4.750,- Kč a co do úroku z prodlení ve výši 0,1 % z částky 1.500,- Kč za období dle odvolání a z těchto důvodů navrhoval, aby byl rozsudek soudu I. stupně ve výrocih č. II a č. III změněn tak, že žalovanému bude uloženo zaplatit žalobci částku 2.400,- Kč s 0,1% úrokem z prodlení od 18.4.2003 do zaplacení a dále úrok z prodlení v sazbách a z částek a za období dle specifikace v odvolacím petitu.

V reakci na zmíněné podání žalobce vydal soud I. stupně 29.7.2010 doplňující rozsudek č.j. 63C 109/2004-45, jímž rozhodl tak, jak shora uvedeno. Na tomto rozsudku je vyznačeno nabytí právní moci ke dni 30.9.2010.

Usnesením ze dne 24.5.2011 rozhodl soud I. stupně o vstupu žalobce společnosti GE Money Bank a.s., IČ 25672720, do řízení na straně žalobce.

K projednání odvolání žalobce nařídil odvolací soud jednání na den 26.6.2013, z účasti na němž se žalobce písemně omluvil. Ve svém podání uvedl, že žalovaný uhradil po vydání rozsudku částku 12.000,- Kč, již žalobce započtl ve výši 2.146,72 Kč na již pravomocně přiznanou část a to ve výši 673,- Kč na dlužné splátky a ve výši 1.473,72 Kč na úroky z prodlení v zákonné výši, jak byly soudem I. stupně přiznány, k čemuž uvedl tabulku a uvedl, že s ohledem na to, že žalovaný uhradil 9.853,28 Kč (zbývá po započtení částky 2.146,72 Kč na pravomocnou část), navrhl částečné zastavení o tuto částku, již si započtl na úroky z prodlení a to výši 4.948,80 Kč (smluvní úroky z prodlení ve výši 6.422,52 Kč – 1.473,72 Kč zákonný úrok z prodlení) a dále na úroky ze smluvní pokuty ve výši 4.904,48 Kč, k čemuž připojil příslušnou tabulku. Žalobce k uvedenému dále uvedl, že tak požaduje po žalovaném přiznání částky 2.400,- Kč na smluvní pokuty a částky 1.297,12 Kč na úrocích z prodlení ze smluvní pokuty kapitalizované k 1.9.2010 a úroky z prodlení z částky 2.400,- Kč od 2.9.2010 do zaplacení ve výši 0,1 % denně za každý den prodlení. Navrhl, aby byl rozsudek soudu I. stupně ze dne 11.10.2007 ve výroku č. II ve spojení s doplňujícím rozsudkem změněn tak, že řízení co do částky 9.853,- Kč bude zastaveno a žalovanému bylo uloženo zaplatit žalobci částku 2.400,- Kč a částku 1.297,12 Kč a úroky z prodlení z částky 2.400,- Kč od 2.9.2010 do zaplacení ve výši 0,1 % denně za každý den prodlení.

Na jednání odvolacího soudu se dostavil žalovaný, jenž k odvolání žalobce uvedl, že je nemá za důvodné, naopak zamítavé rozhodnutí soudu I. stupně má za správné a navrhl, aby žalobcovu odvolání nebylo vyhověno. Na jednání četl odvolací soud podstatné údaje ze

smlouvy o úvěru, ujednání bodu 6. týkající se úroků z prodlení a smluvní pokuty, obsah podání žalobce ze dne 19.6.2013.

K podání žalobce ze dne 19.6.2013 a částečnému zpětvzetí žaloby, to vzhledem ke skutečnostem, jež jsou v tomto podání žalobce uvedeny, k dotazu soudu žalovaný uvedl, že po vydání rozsudku realizoval platby na to, co mu k úhradě ve prospěch žalobce soud uložil, a nikoliv tedy, a to v žádném případě, na zamítnutou část žaloby. Pokud tedy žalobce platby žalovaného započítával jinak, pak žalovaný s těmito zápočty nesouhlasí a nesouhlasí tak ani s částečným zpětvzetím žaloby, jež bylo soudem čteno. Dal rovněž najevo, že měl za to, že z jeho strany provedenými platbami, je již celý nárok žalobce uspokojen.

Krajský soud v Brně jako soud odvolací přezkoumal na základě včasného odvolání žalobce napadený rozsudek soudu I. stupně stejně jako řízení jeho vydání předcházející a učinil ve věci tato zjištění a právní závěry:

Z předloženého spisu vyplývá, že žalobce se domáhal po žalovaném zaplacení částky 3.073,- Kč s přísl. a smluvní pokuty na základě žalobních tvrzení, že mezi žalobcem a žalovaným byla uzavřena 25.9.2000 smlouva o úvěru, na jejímž základě žalobce poskytl žalovanému 10 tis. Kč, ve smlouvě se žalovaný zavázal vrátit tuto částku ve 12 měsíčních splátkách po 1.000,- Kč, přičemž žalovaný dohodnuté splátky řádně neplnil. Žalobce uvedl, že za porušení povinnosti řádně hradit splátky má nárok na smluvní pokutu ve výši 20 % z dlužných splátek, min. 100,- Kč za každou pozdní úhradu s tím, že ke dni podání žaloby žalovaný dluží žalobci částku 3.073,- Kč představující dlužné splátky 673,- Kč a dále požadoval smluvní pokutu 2.400,- Kč. Uvedl, že má nárok na smluvní úrok z prodlení 0,1 % z každé dlužné splátky a ze smluvní pokuty z této dlužné splátky, úrok z prodlení požadoval z jednotlivých splátek dle smluvních podmínek ve výši 0,1 % za každý den prodlení jdoucí ode dne následujícího po splatnosti jednotlivých splátek úvěru. Úrok z prodlení ze smluvní pokuty 0,1 % za každý den prodlení požadoval v návaznosti na upomínku ze dne 3.4.2003 s tím, že ke dni 17.4.2003 činil úrok z prodlení z dlužných splátek 4.750,- Kč. Uvedl, že požaduje 0,1% úrok z prodlení za každý den prodlení ze souhrnu dlužných splátek a smluvní pokuty tj. z částky 9.073,- Kč ode dne následujícího po její splatnosti, tj. od 18.4.2003 a v žalobním petitu navrhoval, aby žalovanému byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku 3.073,- Kč s 0,1% úrokem z prodlení za každý den prodlení z částky 3.073,- Kč od 18.4.2003 do zaplacení, z částky 1.500,- Kč od 18.4.2003 do 3.6.2003 z částky 1.500,- Kč od 18.4.2003 do 4.7.2003 z částky 1.500,- Kč od 18.4.2003 do 5.8.2003 z částky 1.500,- Kč od 18.4.2003 do 29.4.2003 a dále částku 4.750,- Kč a náklady řízení.

Z předloženého spisu vyplývá, že soud I. stupně nařizoval několik jednání, na žádné z nich se však žalobce nedostavil. Z protokolu o jednání ze dne 11.10.2007 vyplývá, že na tomto jednání provedl soud I. stupně dokazování listinami, jež žalobce dokládal ke své žalobě a na tomto jednání rozhodl ve věci zmíněným rozsudkem.

V souvislosti s návrhem žalobce na vydání doplňujícího rozsudku nařídil soud I. stupně rovněž další jednání na něž se žalobce nedostavil, podáním ze dne 18.1.2010 omlouval neúčast na jednání 29.7.2010, na toto jednání se dostavil žalovaný. Na tomto jednání soud I. stupně vyhlásil doplňující rozsudek (I. výrok) a jímž rovněž provedl opravu předchozího rozsudku (II. výrok).

Odvolací soud se především zabýval částečným zpětvzetím žaloby učiněným žalobcem v odvolacím řízení a nesouhlasem ze strany žalovaného se způsobem zápočtu z jeho strany placených částek žalobcem a v této souvislosti s nesouhlasem žalovaného s (částečným) zpětvzetím žaloby.

Dle ust. § 222a odst. 1 věta před středníkem o.s.ř. vezme-li žalobce (navrhovatel) za odvolacího řízení zpět návrh na zahájení řízení, odvolací soud zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zruší rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení zastaví.

Jde-li o závažnost důvodů pro něž druhý účastník řízení nesouhlasí s (částečným) zpětvzetím žaloby, je možno poukázat například na závěry uvedené v rozhodnutích Nejvyššího soudu ČR ze dne 25.7.2003 spis. zn. 26 Cdo 682/2003 nebo ze dne 23.9.2008 spis. zn. 22 Cdo 4518/2007, v nichž dovolací soud uvedl mimo jiné, že „*Občanský soudní řád blíže neurčuje hlediska, z nichž má soud vycházet při posuzování závažnosti důvodů vedoucího druhého účastníka řízení k nesouhlasu se zpětvzetím žaloby.*“ V daném případě proto odvolací soud zvažoval, „*zda nesouhlas vyjádřený žalovaným je založen na právním či jiném oprávněném zájmu žalované strany, odůvodňující požadavek, aby o žalobě bylo meritorně rozhodnuto i přes nedostatek vůle žalobce pokračovat ve sporu.*“ K uvedenému je možno uvést to, že „*ve sporném řízení tak může mít žalovaný právní nebo jiný (např. morální) důvod pro požadavek, aby řízení skončilo rozhodnutím ve věci samé.*“

Odvolací soud za situace, kdy žalobce k obsahu částečného zpětvzetí žaloby, v němž dal najevo, že část celkové částky zaplacené žalovaným započítal jednak na pravomocnou část rozsudku soudu I. stupně (výrok č. I), již mu bylo vyhověno a další část na tu část žalobních nároků, jež byly soudem zamítnuty, s přihlédnutím ke stanovisku žalovaného, jenž s částečným zpětvzetím žaloby výslovně nesouhlasil s poukazem na to, že rozhodně své platby nepoukazoval ve prospěch žalobce na zamítnutou část žaloby, a nesouhlasil proto se zápočty provedenými žalobcem a z těchto důvodů nesouhlasil ani s částečným zpětvzetím žaloby, učinil závěr, že důvody uváděné žalovaným lze posoudit za vážné důvody na jeho stran, pro něž nesouhlasí s částečným zpětvzetím žaloby ze strany žalobce a má proto zájem na meritorním rozhodnutí věci soudem. Z těchto důvodů odvolací soud rozhodl, že částečné zpětvzetí žaloby v částce 9.853,28 Kč není účinné (§ 222a odst. 2 o.s.ř.) a za této situace potom rozhodl o vlastním uplatněném nároku ze strany žalobce, jenž zůstal předmětem řízení a jenž byl napaden odvoláním žalobce.

Z obsahu žalobcem předložené smlouvy o úvěru ze dne 25.9.2000 č. 3128522688 vyplývá mj., že v této smlouvě zákazník a společnost Multiservis v dalším odkázali na úpravu obsaženou v obchodních podmínkách společnosti Multiservis, které jsou nedílnou součástí této smlouvy. Ve smlouvě je uvedeno, že zákazník se obch. podmínkami seznámil a nemá k nim žádné výhrady a zavazuje se je dodržovat. Zákazník se rovněž seznámil se sazebníkem poplatků společnosti Multiservis. Z obsahu obch. podmínek, jež jsou obsahem druhé strany této listiny vyplývá bod 6, že v bodu 6.1 se účastníci dohodli, že porušení povinnosti zákazníka vyplývajících ze smlouvy zakládá právo věřitele na smluvní pokutu a tam, kde je to stanoveno, též na smluvní úrok z prodlení, nezávisle na tom, zda jde o porušení povinnosti zaviněné či nikoli. V bodu 6.2 je uvedeno, že pro případ porušení povinnosti zákazníka poskytnout řádně a včas peněžité plnění v dohodnuté výši se sjednává úrok z prodlení ve výši dle aktuálního

sazebníku. Kromě práva na úrok z prodlení vzniká věřiteli při porušení smlouvy zákazníkem dle tohoto odstavce též právo na smluvní pokutu podle aktuálního sazebníku.

Dle ust. § 544 odst. 1 obč. zák. sjednají-li strany pro případ porušení smluvní povinnosti smluvní pokutu, je účastník, který tuto povinnost poruší, zavázán pokutu zaplatit, i když oprávněnému účastníku porušením povinnosti nevznikne škoda.

Dle § 544 odst. 2 obč. zák. smluvní pokutu lze sjednat jen písemně a v ujednání musí být určena výše pokuty nebo stanoven způsob jejího určení.

„Účelem smluvní pokuty, jež je jedním z právních prostředků zajištění závazků, je donutit dlužníka pohrůzkou majetkové sankce ke splnění smluvní povinnosti. Smluvní pokuta představuje peněžitou částku, kterou je dlužník povinen zaplatit věřiteli v případě, že nesplní svou smluvní povinnost, na niž je pokuta vázána, a to bez ohledu na to, zda porušením povinnosti vznikla věřiteli škoda. Okruh povinností, které je možno zajistit smluvní pokutou, není omezen, neboť každá platně sjednaná povinnost může být tímto způsobem zajištěna. Smluvní pokuta plní funkci, prevenční, reparační a sankční, musí být sjednána mezi účastníky písemně a v ujednání musí být určena její výše nebo stanoven způsob jejího určení. Podstatnou náležitostí určení výše smluvní pokuty či způsobu, jakým bude určena, je to, aby projev vůbec nezanechával jakékoliv pochybnosti. Výše smluvní pokuty musí být určitá nejen v době uzavření smlouvy, ale kdykoliv v budoucnosti, a to zcela jednoznačně.“

Ze sazebníku poplatků (účinný od 15.10.1999) vyplývá z části označené jako „Pokuty“ – že smluvní pokuta za prodlení se splácením úvěru činí 20 % z dlužné částky, min. 100,- Kč.

Shora citované zák. ustanovení vyžaduje k platnému ujednání o smluvní pokutě jeho písemnou formu. Podle ust. § 40 odst. 1 obč. zák., nebyl-li právní úkon učiněn ve formě, kterou vyžaduje zákon nebo dohoda účastníků, je neplatný (absolutní neplatnost je potom důsledkem nedodržení písemné formy stanovené zákonem).

V ust. § 37 odst. 1 obč. zák. (podle tohoto ustanovení právní úkon musí být učiněn svobodně a vážně, určité a srozumitelně; jinak je neplatný) jsou stanoveny některé základní náležitosti týkající se vůle a jejího projevu, které jsou nezbytné pro platnost právních úkonů. Nedostatek těchto náležitostí je sankcionován absolutní neplatností právního úkonu. Podle ustálené judikatury je právní úkon neurčitý a tudíž neplatný, tehdy, je-li vyjádřený projev vůle sice po jazykové stránce srozumitelný, avšak nikoliv jednoznačný, přičemž neurčitost obsahu nelze odstranit ani za použití výkladových pravidel (§ 266 odst. 2 obch. zák.).

Např. v rozhodnutí vydaném ve věci sp.zn. 26Cdo 3955/2008 ze dne 20.7.2010 uvedl Nejvyšší soud ČR, že „Jde-li o právní úkon, pro který je pod sankcí neplatnosti stanovena písemná forma, musí být určitost projevu vůle dána obsahem listiny, na níž je tento projev vůle zaznamenán. Nestačí, že účastníkům právního vztahu je jasné, co je předmětem smlouvy, není-li to seznatelné z jejího textu.“

Odvolací soud s poukazem na shora uvedené skutečnosti přijal závěr, že předmětné ustanovení obchodních podmínek náležitosti platného ujednání o smluvní pokutě ve smyslu ust. § 544 obč. zák. nesplňuje, neboť se jedná o ujednání neurčité (§ 37 odst. 1 obč. zák.) a proto neplatné. Samo toto jednání konkrétně nevymezuje ani povinnosti žalovaného, jejíž splnění má být ujednáním o smluvní pokutě zajištěno, nevymezuje ani konkrétní výši smluvní pokuty a ani konkrétní způsob jejího určení, za což nelze obecný odkaz na sazebník považovat. S ohledem

na princip právní jistoty v právních vztazích je podle odvolacího soudu zapotřebí, aby výše smluvní pokuty byla stanovena zcela jednoznačně přímo již v samotné smlouvě, případně ve smluvních podmínkách, s odkazem na něž lze ve smyslu § 273 odst. 1 obch. zák. část obsahu smlouvy nahradit, nikoliv však již odkazem v nich na další listinu (sazebník), přestože s ní byl žalovaný seznámen.

Žalobce se dále domáhal zaplacení úroku z prodlení v sazbě 0,1 % z částky 1.500,- Kč za období, jak jsou uvedena výše, jak vyplývá z obsahu žaloby a následných podáních žalobce, žalobce v daném případě v žalobě řádně netvrdil a konkrétně nevysvětlil, z jakých konkrétních důvodů uvádí v daném případě částky 1.500,- Kč, z nichž požaduje za určitá období zaplacení smluvního úroku z prodlení v sazbě 0,1 %. Je skutečností, že žalobce sice předložil v průběhu řízení listiny, v nichž je částka (-y) 1.500,- Kč uvedena, v žalobě k této částce (-kám) nic konkrétního netvrdil, a k požadovanému úroku z prodlení ani v průběhu dalšího řízení před soudem I. stupně, z jakého důvodu, s poukazem na jaké konkrétní platby žalovaného ve vztahu k celkově prováděným platbám z jeho strany, požaduje zaplacení úroku z prodlení ze zmiňované částky 1.500,- Kč za konkrétní období uváděné v žalobě.

Obdobné zjištění učinil odvolací soud z obsahu spisu rovněž, jde-li o žalobcem požadovanou částku 4.750,- Kč, jež má představovat dle žalobních tvrzení vyčíslený úrok z prodlení z dlužných splátek ve sjednané sazbě 0,1 %, přičemž z obsahu žalobních tvrzení není bez dalšího zřejmá vazba na takto vyčíslené úroky z prodlení z dlužných splátek a současný požadavek žalobce na zaplacení úroků v sazbě 0,1 % z částky 1.500,- Kč za období, jak bylo žalobcem požadováno, není tedy vůbec zřejmé, zda součástí částky 4.750,- Kč nejsou rovněž i úroky z prodlení, jež se týkají částky 1.500,- Kč, když splátky byly sjednány v částce odlišné od částky 1.500,- Kč.

Vzhledem k tomu, že se žalobce nedostavil na nařízené odvolací jednání, zbavil se tak možnosti příslušných procesních poučení ze strany odvolacího soudu v uvedeném směru, neboť toto poučení poskytuje soud pouze na nařízeném jednání. K uvedenému odvolací soud rovněž zmiňuje, že žalobce se nedostavil ani na žádné z jednání soudu I. stupně, jež byla z jeho strany nařizována.

S poukazem na shora uvedené skutečnosti proto odvolací soud žalobcem napadený výrok č. II rozsudku soudu I. stupně, jímž byly v tomto výroku specifikované nároky žalobce zamítnuty, potvrdil jako věcně správný dle ust. § 219 o.s.ř.

Jde-li o žalobcem napadený výrok č. III rozsudku o náhradě nákladů řízení, v tomto směru poukazuje odvolací soud na věcné správné závěry soudu I. stupně v odůvodnění jeho rozhodnutí, tento žalobcem napadený výrok odvolací soud změnil jen tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 2 o.s.ř. a ust. § 224 odst. 1 o.s.ř., kdy výsledek odvolacího řízení lze posoudit za procesní úspěch žalovaného, tomu však žádné náklady odvolacího řízení, o nichž by byl třeba rozhodnout, nevznikly, a proto rozhodl odvolací soud o náhradě těchto nákladů tak, jak shora uvedeno.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání v případě, že dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodnutí dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.
Dovolání možno podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí u Městského soudu v Brně k Nejvyššímu soudu České republiky.

V Brně dne 2. července 2013

JUDr. Zdeněk Bureš, v. r.
předseda senátu

Za správnost: Vrbová